

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622200867
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2022:5622200867.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobcu E.. D. J., nar. X. X. XXXX, bytom F. XXXX/XX, A. E., zastúpeného JUDr. Jaroslavom Kiapešom, advokátom, so sídlom Štúrova 4330/31, Liptovský Mikuláš proti žalovanej L. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, A. E., zastúpenej JUDr. PaedDr. Róbertom Monsbergerom Kozákom, advokátom, so sídlom Štúrova 17, Liptovský Mikuláš, o zaplatenie 269,57 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 202,18 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 202,18 eur od 1. 2. 2022 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnom rozsahu žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca m á voči žalovanej n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 50 %, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou z 11. 3. 2022, doručenou na tunajší súd 14. 3. 2022 sa žalobca domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 269,57 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 269,57 eur od 1. 2. 2022 do zaplatenia. Tento žalobný návrh odôvodnil tým, že žalovaná podala na žalobcu oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. Na Okresnom úrade Liptovský Mikuláš sa na základe tohto oznámenia žalovanej viedlo proti žalobcovi priestupkové konanie, kde tento bol v pozícii obvineného. Žalobca mal žalovanej robiť schválnosti tým spôsobom, že jej hneď/zakaždým nevrátil loptičky a iné predmety, ktoré dopadli na jeho pozemok počas hrania sa jej detí, čím mal úmyselne narušiť občianske spolunažívanie medzi nim a žalovanou. Priestupkové konanie vedené proti žalobcovi o tomto skutku skončilo rozhodnutím z 15. 12. 2021, ktorým bolo konanie zastavené z dôvodu, že skutok nie je priestupkom. V tomto priestupkovom konaní bol žalobca právne zastúpený advokátom, ktorému za toto zastupovanie zaplatil odmenu a náhrady za poskytnutie právnych služieb podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. spolu vo výške 404,35 eur. Keďže v priestupkovom konaní bolo preukázané, že žalobca sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania žalovaná tak spôsobila žalobcovi škodu za právne zastupovanie v tomto konaní advokátom. Žalobca si voči žalovanej uplatňoval náhradu nasledovných trov právneho zastúpenia vyčíslených podľa tarifnej odmeny v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. : 23. 11. 2021 - príprava a prevzatie zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom vo výške 45,29 eur, 24. 11. 2021 - štúdium spisu na Okresnom úrade Liptovský Mikuláš (za ktorý úkon si však žalobca neuplatňoval nárok na náhradu trov konania), 13. 12. 2021 - porada pred prejednaním priestupku (od 9.00 hod do 11.30 hod) vo výške 45,29 eur, 13. 12. 2021 - prejednanie priestupku (od 13.00 hod. do 15,15 hod), teda za 2 úkony - 2 x 45,29 eur (90,58 eur), ako aj režijný paušál k týmto 4 úkonom po 10,87 eur, čo spolu predstavuje 43,48 eur a tiež nárok na 20 % DPH zo sumy 224,64 eur, čo predstavuje sumu 44,93 eur,

teda celkovo trovy právneho zastúpenia vo výške 269,57 eur. Žalobca vyzval žalovanú listom z 20. 1. 2022 na úhradu trov právneho zastúpenia so splatnosťou do 31. 1. 2022, ktorú sumu doteraz žalovaná žalobcovi neuhradila. Žalobca si uplatnil aj zákonný nárok na z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy 269,57 eur od 1. 2. 2022 do zaplatenia.

2. Dňa 6. 5. 2022 bolo na tunajší súd doručené doplňujúce podanie žalobcu z 5. 5. 2022, v ktorom uviedol, že predmetný priestupok prejednal Okresný úrad LM pod vedením H.. J. G., H.. a tohto pojednávania sa osobne zúčastnil žalobca, ako aj jeho zástupca, ktorý je súčasne zástupcom žalobcu v tomto civilnom konaní, pričom zástupca žalobcu si pri začatí vypočúvania poznačil začiatok prejednávania priestupku o 13.00 hod. ako aj koniec, ktorý podľa jeho záznamu bol o 15.15 hod. Ak je teda v zápisnici o prejednaní priestupku vyznačený ako čas ukončenia výsluchu 14.50 hod., tak žalobcovi nie je známe prečo je to tam takto uvedené, ale ide o nesprávny údaj. K tejto okolnosti navrhol žalobca vypočuť ako svedkyňu H.. J. G., H., ktorá viedla prejednanie priestupku.

3. Dňa 13. 5. 2022 vyššia súdna úradníčka tunajšieho súdu vydala platobný rozkaz č. k. : 6C/15/2022 - 43, ktorým v plnom rozsahu vyhovel žalobe, teda zaviazala žalovanú uhradiť žalobcovi sumu 269,57 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 1. 2. 2022 do zaplatenia.

4. Dňa 27. 5. 2022 bol na tunajší súd doručený odpor proti tomuto platobnému rozkazu (vyjadrenie žalovanej k žalobe) z 26. 5. 2022, ktorý žalovaná odôvodnila tým, že podala oznámenie na Obvodné oddelenie Policajného zboru Liptovský Mikuláš, vedené pod ČVS : ORPZ-LM-OPP3-P-494/2021, ktoré následne túto vec postúpilo na Okresný úrad Liptovský Mikuláš, odbor všeobecnej vnútornej správy ako orgán vecne a miestne príslušný podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Žalovaná sa nedopustila takýmto konaním žiadneho protiprávneho konania, a preto nie je splnený predpoklad zodpovednosti za škodu. Ďalej namietla, že žalobca nepreukázal, že by mu škoda vznikla, nepredložil žiadny dôkaz o tom, že by došlo k reálnemu zmenšeniu jeho majetku v priamej súvislosti s protiprávnym konaním žalovanej. V priestupkovom konaní tiež nie je povinnosťou obvineného z priestupku dať sa zastupovať advokátom, a ak tak žalobca učinil, vznikol tak vzťah len medzi ním ako spotrebiteľom a advokátom ako dodávateľom právnej služby, avšak bez pričinenia žalovanej. Podľa § 51 zákona o priestupkoch sa na konanie o priestupkoch vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, pričom podľa § 31 Správneho poriadku znášajú účastníci konania trovy, ktoré im vznikli. Jedinú výnimku predstavuje § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch, ktorý upravuje výlučne nárok štátu na náhradu trov konania. Náhrada trov konania v správnom konaní vychádza zo skutočnosti, že v správnom konaní bez ohľadu na to, či sa začalo správne konanie na podnet účastníka alebo na podnet správneho orgánu vždy takýmto správny konaním sa sleduje ochrana verejných záujmov, a preto trovy konania ktoré vznikli účastníkovi znáša tento účastník. Pri náhrade trov správneho konania sa náhradou trov konania rozumie náhrada trov tomu kto ich znášal, avšak výlučne len vtedy, ak sú na to naplnené zákonné predpoklady uvedené v § 31 ods. 2 Správneho poriadku, t.j. právo na náhradu trov konania podľa Správneho poriadku vzniká iba vtedy, ak účastníci konania (v tomto prípade žalovaná) svojim zavinením spôsobili, že došlo na strane ostatných účastníkov konania k vzniku takýchto trov. K podmienke vzniku zavinenia sa však vyžaduje ešte ďalšia podmienka, a to rozhodnutie správneho orgánu o nahradení takýchto trov konania. Žalovaná ďalej namietala rozpor s § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) keď žalobca neuvádzal opis rozhodujúcich skutočností tak, aby zo žaloby, bez použitia dôkazov bolo zrejmé, ktorú právnu alebo záväzkovú povinnosť žalovaná vlastne porušila, aká škoda žalobcovi vznikla, ako aj poukaz na príčinnú súvislosť medzi konaním žalovanej a údajnou škodou. Žalovaná sa tiež pozastavila nad tým, že žalobca tvrdil, že svojmu právnenému zástupcovi uhradil odmenu vo výške 404,35 eur, hoci takýto doklad k žalobe nepriložil, a pritom si v žalobe súčasne uplatňuje nárok na náhradu trov právneho zastúpenia iba vo výške 269,57 eur. Pre prípad, že by žalobca dodatočne predložil alebo označil dôkaz o výške tejto škody žalovaná navrhla, aby súd na takýto dôkaz v zmysle koncentračnej zásady neprihliadal. Vzhľadom na uvedené žalovaná navrhla, aby bol platobný rozkaz zrušený a následne nariadené pojednávanie, v ktorom by bola žaloba zamietnutá v celom rozsahu.

5. V replike z 22. 6. 2022, doručenej na tunajší súd 24. 6. 2022 žalobca vyhlásil, že žalovaná podala na žalobcu trestné oznámenie, ktoré bolo postúpené a riešené v priestupkovom konaní. Žalovaná nebola poškodenou a nebolo zasiahnuté do jej práv. Je to žalobca, ktorý v dôsledku konania žalovanej a jej detí je poškodeným, do ktorého práv sa zasiahlo. Žalobca sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania, čo potvrdil aj správny orgán v priestupkovom konaní. Žalobca sa mal voči žalovanej dopustiť

priestupku voči občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, ktorého skutkovú podstatu mal naplniť tým, že v presne nezistené dni a v presne nezistenom čase za obdobie 2 rokov pred podaním oznámenia žalovanej na polícii dňom 15. 10. 2021 mal robiť schválnosti v zmysle vyjadrenia žalovanej tým spôsobom, že jej hneď/zakaždým nevrátil loptičky a iné predmety, ktoré dopadli na jeho pozemok počas hrania sa jej detí, čím mal úmyselne narušiť občianske spolunažívanie medzi ním a žalovanou schválnosťami. Uvedené konanie správny orgán vyhodnotil tak, že konanie žalobcu nie je možné kvalifikovať ako konanie s úmyslom narušiť občianske spolunažívanie medzi ním a žalovanou schválnosťami, a preto ani skutok, o ktorom bolo konané nemožno po stránke formálno-právnej kvalifikovať ako priestupok. Tým, že u žalobcu dlhodobo a opakovane v dôsledku konania detí žalovanej a ona tomu žiadnym spôsobom nezabránila a ani neurobila opatrenia, aby k tomu nedošlo, končili loptičky a iné predmety bolo protiprávne zasahované do práv žalobcu, čiže bol to žalobca, ktorý sa mohol brániť voči konaniu žalovanej a jej deťom. Nebola to žalovaná, do práv ktorej by sa zasahovalo, a preto trestné oznámenie žalovanej a následne priestupkové konanie bolo zásahom do práv žalobcu a bola mu v dôsledku bezdôvodného a neoprávneného trestného oznámenia spôsobená škoda. V priestupkovom konaní nie je povinnosť sa dať zastupovať advokátom, avšak žalobca je lekárom a nepozná právne predpisy, a preto využil svoje ústavné právo na právnu pomoc a nechal sa zastupovať odborne kvalifikovanou osobou - advokátom. Spôsobená škoda je za právne zastupovanie advokátom v priestupkovom konaní. Predložené vyúčtovanie od advokáta ako pohľadávka voči žalobcu je dôkazom o zmenšení majetku žalobcu. Žalobca v prílohe tohto podania predložil doklad o zaplatení trov právneho zastúpenia vo výške 404,35 eur, ktoré zaplatil advokátovi za poskytnuté právne služby, išlo o zmluvnú odmenu, avšak voči žalovanej si uplatňuje len trovy právneho zastúpenia určené podľa tarifnej odmeny v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Citované ustanovenia Správneho poriadku uvedené v odpore žalovanej sú irelevantné, pretože žalobca si uplatňuje voči žalovanej škodu vo výške tarifnej odmeny za zastupovanie v priestupkovom konaní v zmysle uvedenej vyhlášky.

6. V duplike z 5. 7. 2022, doručenej na tunajší súd 15. 7. 2022 žalovaná zopakovala, že hmotnoprávne podmienky vzniku zodpovednosti za škodu neboli naplnené. Žalobca uviedol, že žalovaná podala na neho oznámenie o priestupku, pričom následne bolo preukázané, že konanie žalobcu ako priestupkovo obvineného nebolo priestupkom, nie však že sa žalobca konania nedopustil. Ďalej, nie každé zmenšenie majetku je možné považovať za škodu. Správny poriadok s poukazom na zákon o priestupkoch výslovne upravuje náhradu trov konania, ktorá nie je založená na pomere úspechu. Žalobcom citovaná vyhláška upravuje iba vzťah náhrady trov konania medzi advokátom a priestupkovo obvineným za zastupovanie v priestupkovom konaní. Poukaz žalobcu na genézu obvinenia žalobcu z priestupku je v tomto konaní právne irelevantný. Žalobca sa voči nej nikdy nedomáhal, aby nedochádzalo (zo strany žalovanej, resp. jej blízkych osôb) k neoprávneným zásahom do jeho vlastníckeho práva. Až po podaní odporu začal žalobca produkovať relevantné dôkazy na podporu svojich tvrdení, ktoré však nemožno považovať za uplatnené včas, nakoľko žalobca ich mohol uplatniť už pri podaní žaloby. Následne poukázala na to, že žalobca doposiaľ nepreukázal ani vykonanie porady so svojim právnym zástupcom 13. 12. 2021 - porada pred prejednaním priestupku (od 9.00 hod do 11.30 hod), za ktorý úkon si však uplatnil nárok na náhradu trov konania - odmenu vo výške 45,29 eur a režijný paušál vo výške 10,87 eur.

7. Na pojednávaní 23. 8. 2022 žalobca vyhlásil, že v plnom rozsahu zotrúva na podanom návrhu z 11. 3. 2022, ako aj na ďalšom písomnom vyjadrení z 22. 6. 2022, a potom uviedol, že aj naďalej dochádza k tomu, že deti žalovanej na pozemok žalobcu v dôsledku hier s loptou prehadzujú lopty, a teda k tomu dochádza aj v roku 2022. V záverečnom vyjadrení uviedol, že hoci žalovaná vedela, že sa nedopustil žiadneho priestupku krivo ho obvinila pred pracovníkmi polície a okresného úradu, ktorý prejednával priestupok, že jej robil schválnosti, s cieľom ublížiť žalovanému vec vygradovala do takých rozmerov, že zavolať hliadku polície kvôli konaniu, ktoré spôsobovali jej deti. Trovy konania, ktoré mu vznikli spôsobila žalovaná tým, že žalobca bol nútený obrátiť sa na advokátsku kanceláriu, keďže bol predvolaný ako obvinený na priestupkové konanie z priestupku, ktorý nespáchal. Žalobca sa žiadneho priestupku nedopustil, avšak vznikli mu trovy konania v súvislosti s právnym zastupovaním. V skutočnosti tieto trovy boli vyššie, pretože tých porád bolo viac, ale žalobca si účtuje len tie úkony právnej pomoci, na ktoré má nárok od podania žaloby. Preto si žalobca ten úkon z 24. 11. 2021 označený ako štúdium spisu ani neúčtoval ako úkon právnej pomoci. Žalobu podal tiež preto, že očakával, že následne už deti žalovanej prestanú konať takým spôsobom, že budú na jeho pozemok padať lopty a iné predmety, avšak opak bol pravdou a títo naďalej pokračujú v tomto konaní.

8. Žalovaná na pojednávaní 23. 8. 2022 navrhla, aby žaloba bola zamietnutá v celom rozsahu, čo odôvodnila tým, že žalobca si uplatňuje nárok na náhradu škody bez toho, aby preukázal naplnenie hmotnoprávných predpokladov potrebných k vzniku zodpovednosti za škodu na jej strane. Tento nárok nie je dôvodný aj keby bol posudzovaný z iného právneho hľadiska. Žalovaná spočiatku vyhlásila, že nemá žiadnu vedomosť o tom, že by jej deti prehodili na pozemok žalobcu v roku 2022 nejaké lopty, následne však túto skutočnosť pripustila, keď uviedla, že v roku 2022 skutočne videla na pozemku žalobcu nejaké lopty. Nie je však splnený hmotnoprávny predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, a to protiprávne konanie, pričom poukázala na rozhodnutie Okresného úradu Liptovský Mikuláš, odbor všeobecnej vnútornej správy, z ktorého vyplýva, že priestupkové konanie sa začalo na základe správy o výsledku objasňovania priestupku Obvodného oddelenia Liptovský Mikuláš, pričom polícia bola volaná na základe podnetu žalobcu. Rozhodnutím, ktorým by súd priznal žalobcovi nárok, ktorý si uplatnil v žalobe by sa založil precedens, že ľudia, ktorí sami nemôžu posúdiť právnu kvalifikáciu nejakého konania sa budú báť oznamovať priestupky. Bolo preukázané, že žalobca nevrátil loptičky, ani predmety, ktoré dopadli na jeho pozemok počas hrania sa detí žalovanej, pričom sa nedomáhal súdnou cestou, resp. inak nevyzýval žalovanú na ochranu svojho vlastníckeho práva. Žalovaná nespochybuje, že tie loptičky dopadli na pozemok žalobcu a ani že ich tento nevracal nazad, pričom jedna lopta nestojí 5 eur, ale nejakých 15 eur. Tým Žalovaná nerozumie právnej kvalifikácii a až okresný úrad si ustálil, že skutok sa stal, ale nie je priestupkom, pretože zo subjektívnej stránky muselo ísť aspoň o 2 úmyselné konania. Vzhľadom na uvedené sa žalovaná domnieva, že žaloba nie je dôvodná a nejde zo strany žalovanej o nejaké porušenie povinnosti, pretože na tom, že sa domáhala ochrany na orgáne na tom určenom nevidí nijaké protiprávne konanie.

9. Súd mal za nesporné (pre nepopretie protistranou podľa § 151 CSP, resp. pre výslovnú zhodnosť skutkových tvrdení strán sporu, o ktorých nemal dôvod pochybovať podľa § 186 ods. 2 CSP) nasledovné (relevantné) skutkové tvrdenia strán sporu. V období posledných dvoch rokov pred 15. 10. 2021 žalobca za každým/ihneď nevrátil loptičky a iné predmety, ktoré dopadli na pozemok žalobcu v dôsledku hier detí žalovanej. Žalovaná 15. 10. 2021 podala podľa § 59 ods. 3 zákona o priestupkoch na Obvodnom oddelení PZ Liptovský Mikuláš ohľadne tohto správania žalobcu oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. Na základe správy Obvodného oddelenia PZ Liptovský Mikuláš o výsledku objasňovania priestupku č. ORPZ-LM-OPP3-P-494/2021 z 11. 11. 2021 Okresný úrad Liptovský Mikuláš, odbor všeobecnej vnútornej správy začal pod č. OU-LM-OVVS-2021/012493-006 priestupkové konanie voči žalobcovi ako obvinenému. Toto priestupkové konanie bolo ukončené právoplatným rozhodnutím Okresného úradu Liptovský Mikuláš, odboru všeobecnej vnútornej správy z 15. 12. 2021 o zastavení konania podľa § 76 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch z dôvodu, že skutok, o ktorom sa konalo nebol priestupkom, pretože konanie žalobcu nebolo možné právne kvalifikovať ako konanie s úmyslom narušiť občianske spolunažívanie medzi ním a žalovanou schválnosťami. V rámci tohto priestupkového konania žalobca udelil 23. 11. 2021 plnomocenstvo pre zástupcu advokáta - JUDr. Jaroslava Kiapeša, so sídlom Štúrova 4330/31, Liptovský Mikuláš, ktorý ho zastupoval pri nasledovných úkonoch právnej služby vykonaných v tomto priestupkovom konaní : 23. 11. 2021 - príprava a prevzatie zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, 24. 11. 2021 - štúdium spisu na Okresnom úrade Liptovský Mikuláš a 13. 12. 2021 - prejednanie priestupku (od 13.00 hod. do 15.15 hod.) Žalobca vyzval žalovanú listom z 20. 1. 2022 na úhradu trov právneho zastúpenia so splatnosťou do 31. 1. 2022, ktorú sumu doteraz žalovaná žalobcovi neuhradila.

10. Za sporné (pre popretie žalovanou) bolo možné mať skutkové tvrdenie žalobcu, že zaplatil svojmu advokátovi JUDr. Jaroslavovi Kiapešovi za zastupovanie v tomto priestupkovom konaní (zmluvnú) odmenu a náhrady vo výške 404,35 eur.

11. Na preukázanie tejto spornej skutočnosti súd na pojednávaní 23. 8. 2022 vykonal dokazovanie príjmovým pokladničným dokladom z 21. 12. 2021, z ktorého zistil, že žalobca uvedeného dňa uhradil advokátovi JUDr. Jaroslavovi Kiapešovi za zastupovanie v tomto priestupkovom konaní sumu 404,35 eur (vrátane DPH.)

12. Za sporné (pre popretie žalovanou) však bolo možné mať aj skutkové tvrdenie žalobcu o vykonaní úkonu právnej služby - porady pred prejednaním priestupku 13. 12. 2021 (od 9.00 hod. do 11.30 hod.) pre žalobcu v priestupkovom konaní zo strany jeho zástupcu advokáta JUDr. Jaroslava Kiapeša. Vo vzťahu k tejto spornej skutočnosti však žalobca (napriek upozorneniu žalovanej) nenavrhol v konaní vykonať žiaden dôkaz (záznam o vykonaní porady s klientom.)

13. Pri právnom posúdení (na základe nespornosti a vykonaného dokazovania) zisteného relevantného skutkového stavu súd aplikoval najmä nasledovné hmotnoprávne predpisy.

14. Podľa § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

15. Podľa § 420 ods. 3 OZ zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

16. Podľa § 415 OZ každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

17. Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to čo poškodenému ušlo (ušíly zisk.)

18. Podľa § 12 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. - o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) pri zastupovaní v konaní o priestupkoch je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby jedna dvadsaťštvrtina výpočtového základu.

19. Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby :

- a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
- b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,
- c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo na konaní pred súdom alebo iným orgánom,4) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/655/20190615>> na konaní o dohode o vine a treste, na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- d) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie,
- e) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

20. Podľa § 14 ods. 2 vyhlášky odmena vo výške dvoch tretín základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby :

- a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu; dĺžka trvania porady alebo rokovania s klientom, ktorý je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, sa preukazuje potvrdením príslušného ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody,
- b) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu.

21. Podľa § 14 ods. 3 vyhlášky odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby :

- a) návrh na zabezpečenie dôkazu,
- b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,
- c) návrhy a sťažnosti vo veciach, o ktorých sa rozhoduje na verejnom zasadaní, okrem návrhu na obnovu konania,
- d) účasť na verejnom zasadaní, ak nejde o odvolanie alebo obnovu konania.

22. Podľa § 14 ods. 4 vyhlášky odmena vo výške jednej tretiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby :

- a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, kratšia ako jedna hodina,
- b) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, kratšia ako jedna hodina.

23. Podľa § 14 ods. 5 vyhlášky odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby :

- a) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach,
- b) zastupovanie alebo obhajoba na pojednávaní, pri ktorom sa iba vyhlásilo rozhodnutie, alebo zastupovanie a obhajoba na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednania veci.

24. Podľa § 14 ods. 6 vyhlášky ak po poslednej porade alebo rokovaní s klientom alebo protistranou nasleduje ďalšia porada alebo rokovanie a medzitým nedošlo k inému úkonu právnej služby, tak odmena za túto ďalšiu poradu alebo rokovanie advokátovi nepatrí.

25. Podľa § 14 ods. 8 vyhlášky za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 až 5, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

26. Podľa § 31 ods. 1, druhej vety zákona č. 71/1967 Zb. - o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) trovy, ktoré v konaní vznikli účastníkovi konania, znáša účastník.

27. Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Z.z. - o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

28. Podľa § 17 ods. 1 Správneho poriadku účastníci konania, ich zákonní zástupcovia a opatrovníci sa môžu dať zastupovať advokátom alebo iným zástupcom, ktorého si zvolia.

29. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba L. B. T.X) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Pri právnom posúdení zisteného skutkového stavu sa súd spravoval nasledovnými úvahami.

32. V danom prípade došlo právoplatným rozhodnutím príslušného správneho orgánu (Okresného úradu Liptovský Mikuláš, odboru všeobecnej vnútornej správy) podľa § 76 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch k zastaveniu priestupkového konania z dôvodu, že konanie žalobcu, ktoré bolo predmetom oznámenia žalovanej o priestupku, a ktoré spočívalo v tom, že za obdobie posledných dvoch rokov pred podaním oznámenia o priestupku z 15. 10. 2021 mal žalovanej robiť schválnosti tým, že jej hneď/ za každým nevrátil loptičky a iné predmety, ktoré dopadli na jeho pozemok počas hrania sa jej detí, čím mal úmyselne narušiť občianske spolunažívanie medzi ním a oznamovateľkou schválnosťami, nie je priestupkom, nakoľko ho nemožno po formálnej stránke kvalifikovať ako konanie s úmyslom narušiť občianske spolunažívanie medzi nimi schválnosťami podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. Súd v súlade s § 194 ods. 2 Civilného sporového poriadku (keďže § 193 CSP sa týka len rozhodnutí o tom, že bol spáchaný priestupok, nie aj rozhodnutí o tom, že priestupok spáchaný nebol) nezistiac dôvody na odklon od odôvodnenia tohto právoplatného správneho rozhodnutia, stotožnil sa s týmto rozhodnutím a jeho odôvodnením, a teda mal za to, že žalovaná podala oznámenie o priestupku ohľadne konania žalobcu, ktoré (objektívne) nebolo priestupkom.

33. Trovy priestupkového konania (vrátane trov právneho zastúpenia advokátom), ktoré vzniknú účastníkovi priestupkového konania podľa § 31 ods. 1, druhej vety Správneho poriadku (v spojení s § 51 zákona o priestupkoch) znáša (platí) tento účastník priestupkového konania. Správny poriadok a ani iný správny procesný predpis však už neupravujú právo účastníka priestupkového konania (obvineného z priestupku), ktorý bol v priestupkovom konaní „úspešný“ z dôvodu, že priestupkové konanie bolo zastavené, pretože skutok nie je priestupkom, na náhradu takýchto trov priestupkového konania (v

rámci priestupkového konania) voči „neúspešnému“ účastníkovi, teda voči účastníkovi, ktorý svojím oznámením o priestupku inicioval začatie tohto priestupkového konania.

34. V predmetnej veci bolo možné súhlasiť s právnou kvalifikáciou uplatneného nároku ako nároku na náhradu škody, a to ako dodáva súd, keďže to už žalobca neuviedol (žalobca však nie je povinný uvádzať právnú kvalifikáciu) podľa § 420 OZ, pričom protiprávnosť (porušenie právnej povinnosti) ako prvý predpoklad vzniku zodpovednosti (žalovanej) za škodu podľa § 420 OZ bolo možné vidieť v porušení všeobecnej prevenčnej povinnosti podľa § 415 OZ, podľa ktorej je každý povinný si počínať tak, aby nedochádzalo ku škodám (okrem iného aj) na majetku. Žalovaná totiž v zmysle zásady, že neznalosť zákona neospravedlňuje, teda na základe zákonnej fikcie jej znalosti práva mala a mohla vedieť, že si v danom prípade uplatňuje nárok na právnu ochranu pred orgánom verejnej správy nedôvodne (že skutok nie je priestupkom), a teda mala a mohla vedieť, že nedôvodne iniciuje („navrhuje“) začatie priestupkové konanie voči žalobcovi, v ktorom mu ako obvinenému vzniknú trovy, ktoré mu však právna úprava neumožní nijako nahradiť, a to ani od oznamovateľky (v priestupkovom konaní), ani (v osobitnom konaní) od štátu, a že teda preto dôjde v konečnom dôsledku ku škode na majetku žalobcu.

35. V súvislosti s otázkou náhrady škody od štátu považuje súd za potrebné dodať, že tu neprichádza do úvahy analógia s trestným konaním, pretože v trestnom konaní dochádza k trestnému stíhaniu určitej osoby ako obvinenej na základe rozhodnutia orgánu verejnej moci (uznesenia o vznesení obvinenia), a orgán činný v trestnom konaní má pritom možnosť rozhodnúť sa, či vydá takéto uznesenie alebo nie, avšak v priestupkovom konaní je osoba považovaná za obvinenú z priestupku len čo správny orgán voči nej vykoná prvý procesný úkon, teda priamo zo zákona, bez toho, aby orgán verejnej moci vydával rozhodnutie, ktorým by voči tejto osobe ako obvinenej začal priestupkové konanie, pričom na vykonávanie procesných úkonov v priestupkovom konaní je správny orgán povinný (nemá možnosť zvážiť, či ich vykoná alebo nie), preto tu o náhrade škody od štátu nebolo možné uvažovať (ako by to bolo možné v prípade trestného konania.)

36. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že si podaním oznámenia o priestupku len uplatňovala právo na inú právnu ochranu (pred orgánom verejnej správy), a že preto toto konanie nemôže byť vyhodnotené ako porušenie všeobecnej prevenčnej povinnosti podľa § 415 OZ, ktoré by viedlo k povinnosti nahradiť škodu podľa § 420 OZ, súd uvádza, že v danom prípade išlo o prípad nedôvodného uplatňovania si práva na právnu ochranu (žalovanou oznamované konanie nebolo priestupkom) za súčasnej okolnosti, že právna úprava neumožňovala obvinenému z priestupku pre prípad zastavenia konania domôcť sa náhrady trov iným spôsobom (v priestupkovom konaní od oznamovateľky, resp. v osobitnom konaní od štátu.) Za týchto osobitných okolností, len s poukazom na uplatňovanie si práva na právnu ochranu, preto nie je možné zbaviť sa majetkových konzekvencií takého konania. Veď aj v prípade nedôvodného uplatnenia si práva na právnu (súdnú) ochranu v civilnom konaní (v prípade zamietnutia žaloby), skutočnosť, že si žalobca uplatňoval právo na súdnu ochranu ho ešte sama o sebe nezabavuje povinnosti znášať majetkové následky takéhoto konania vo vzťahu k iným osobám (v podobe povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strany sporu.) Osvojenie si výkladu žalovanej, podľa ktorej by nemala niesť žiadnu zodpovednosť za majetkovú ujmu žalobcu, pretože si uplatňovala právo na právnu ochranu by potom viedla k absurdnému a nespravodlivému záveru, keď by ktokoľvek mohol opakovane podávať oznámenia o priestupkoch (ohľadne konaní, ktoré nie sú priestupkami) na iného, a ak by sa obviňovaná osoba nechcela vzdať svojho zákonného práva na zastúpenie advokátom (podľa § 17 ods. 1 Správneho poriadku) musela by zakaždým znášať nezanedbateľné trovy právneho zastúpenia, ktoré by jej nemal na základe súčasnej právnej úpravy kto nahradiť, a teda takáto osoba by musela by za každým, ako „daň za úspech“, utpieť majetkovú ujmu. Žalobca (ak by sa nechcel vzdať zákonného práva nechať sa zastúpiť v priestupkovom konaní) by pritom nemal ako predísť vzniku tejto škody, na rozdiel od žalovanej, ktorá (v zmysle zásady, že neznalosť zákona neospravedlňuje) mala a mohla vedieť, že si uplatňuje nárok na inú ochranu nedôvodne (že skutok nie je priestupok), mala aspoň teoretickú (na základe fikcie znalosti práva) možnosť zabrániť vzniku tejto škody.

37. K námietke žalovanej, že žalobca nebol povinný nechať sa v správnom konaní zastúpiť advokátom, a že ak tak urobil, išlo o vzťah výlučne medzi žalobcom ako spotrebiteľom a jeho advokátom ako dodávateľom, avšak bez pričinenia žalovanej, čo ju malo zbaviť povinnosti niesť majetkovú zodpovednosť za tieto trovy právneho zastúpenia, súd znovu poukazuje na ustanovenie § 17 ods. 1 Správneho poriadku, podľa ktorého má každý účastník právo nechať sa v správnom konaní zastúpiť advokátom. Veď rovnako v civilnom konaní má každá strana sporu právo, nie povinnosť (okrem

výnimočných prípadov) nechať sa zastúpiť advokátom, a v prípade jej úspechu sa jej (v zásade) priznáva voči neúspešnej strane nárok na náhradu trov konania.

38. Pokiaľ ide o predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu (zavinenie), tak toto sa podľa § 420 ods. 3 OZ u žalovanej zo zákona predpokladalo (žalobca ho ako predpoklad zodpovednosti za škodu nebol povinný preukazovať), pričom žalovaná túto prezumpciu zavinenia nevyvrátila, a to ani námietkou, že ako laik nemohla dopredu poznať objektívne správnu právnu kvalifikáciu konania žalobcu (že skutok nie je priestupkom), pretože (ako už bolo uvedené) platí všeobecná zásada, že neznalosť zákona neospravedlňuje, a teda žalovaná (na základe tejto fikcie jej znalosti práva) mala a mohla túto správnu právnu kvalifikáciu poznať.

39. Existencia ďalšieho predpokladu zodpovednosti za škodu (existencia skutočnej škody, v podobe zmenšenia majetku žalobcu podľa § 442 ods. 1 OZ) bola preukázaná dodatočne predloženým dokladom o úhrade trov konania žalobcom (svojmu zástupcovi.) Námietka žalovanej, že súd nemal prihliadať na tento „oneskorený“ dôkaz, ktorý bol predložený „až“ ako príloha repliky podľa § 167 ods. 3 CSP, nebola dôvodná, pretože možnosť aplikácie sudcovskej koncentrácie podľa § 153 ods. 2 CSP predpokladá, že by išlo o oneskorený prostriedok procesného útoku, čo v danom prípade nebolo možné konštatovať, keďže žalobca mal možnosť predkladať prostriedky procesného útoku aj v súvislosti s replikou podľa § 167 ods. 3 CSP, a tiež preto, že v súlade s § 153 ods. 2 CSP prihliadnutie na tento (dodatočne predložený) dôkaz by nevedlo k potrebe odročenia pojednávania, resp. k potrebe vykonania ďalšieho úkonu (teda úkonu navyše, ku ktorého vykonaniu by inak nedošlo), keďže súd by bol podľa § 167 ods. 4 CSP aj tak povinný (k obsahu repliky) vyzvať žalovaného na dupliku. A pokiaľ aj žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe (v odpore) namietala skutočnosť, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie o vzniku škody (a teda ho len ho nepoprela, aby ho urobila sporným), tak vlastne sama upozornila žalobcu na neunesenie dôkazného bremena, a preto musí sama niesť zodpovednosť za to, že mu takto pomohla, keďže potom, pri ďalšom úkone, ktorý žalobcovi podľa zákona patril (pri replike) mohol žalobca po takomto upozornení reagovať tak, že chýbajúci rozhodujúci dôkaz pripojil, aby uniesol dôkazné bremeno.

40. Žalovaná podľa § 59 ods. 1 OZ o priestupkoch podala oznámenie o priestupku u orgánu objasňujúceho priestupok (Obvodné oddelenie PZ Liptovský Mikuláš), ktorého správa o výsledku objasňovania priestupku bola následne podľa § 67 ods. 1 a ods. 2 zákona o priestupkoch podkladom pre začatie priestupkového konania príslušným správny orgánom (Okresným úradom Liptovský Mikuláš, odborom všeobecnej vnútornej správy), a teda žalovaná svojím oznámením o priestupku, na základe ktorého boli tieto orgány povinné konať iniciovala začatie tohto priestupkového konania, a preto bolo možné mať za to, že podaním tohto oznámenia o priestupku zapríčinila priestupkové konanie (a trovy žalobcu v tomto konaní), keďže bez tohto oznámenia žalovanej by nedošlo ku začatiu tohto priestupkového konania (a vzniku trov žalobcu), čím bol daný aj posledný predpoklad vzniku zodpovednosti (žalovanej) za škodu podľa § 420 OZ (príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovanej a vznikom škody žalobcu.) Prítom, ak by aj bolo preukázané, resp. ak by sa považovalo za nesporné (pre nepopretie žalobcom) skutkové tvrdenie žalovanej, že políciu pôvodne privolal žalobca, tak táto okolnosť by v tomto civilnom konaní aj tak nebola relevantná, pretože až oznámenie žalovanej o priestupku, ktoré bolo následne podané na polícii bolo tou rozhodujúcou príčinou, ktorá viedla k začatiu priestupkového konania (a nie privolanie policajnej hliadky žalobcom), pretože ak by nedošlo k tomuto podaniu oznámenia o priestupku zo strany žalovanej tak ku začatiu tohto priestupkového konania by nedošlo. Medzi konaním žalobcu, ktorý zavola políciu a škodou chýbala bezprostredná príčinná súvislosť ako nevyhnutný predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu.

41. Na základe uvedeného mal súd za preukázaný základ uplatneného nároku na náhradu škody podľa § 420 OZ.

42. Pokiaľ ide o výšku uplatneného nároku na náhradu škody, tak keďže podľa § 12 ods. 2 vyhlášky mal zástupca žalobcu (ako advokát) nárok na základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2021 (v priestupkovom konaní) vo výške 1/24 výpočtového základu za rok 2021, t.j. vo výške 45,29 eur, bolo možné (v spojení s § 14 ods. 1 písm. a) vyhl.) akceptovať odmenu v tejto výške pri úkone právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady z 23. 11. 2021, a (v dvojnásobku tejto sumy, t.j. v sume 90,58 eur, keďže išlo o úkon, ktorý trval viac ako 2 hodiny - v spojení s § 14 ods. 1 písm. c) vyhl.) pri úkone právnej služby - účasť na prejednaní priestupku 15. 12. 2021 (žalobcom bol nesprávne uvedený dátum 13. 12. 2021) za žalobcom uvedené (a nesporné - pre

účinné nepopretie žalovanou podľa § 151 CSP) časové obdobie od 13.00 hod. do 15.15 hod. V súvislosti s týmito úkonmi právnej služby súd akceptoval aj uplatnený súvisiaci režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. vo výške 1/100 výpočtového základu za rok 2021, t.j. vo výške 10,87 eur, teda spolu režijný paušál 32,61 eur (3 x 10,87 eur), a takisto aj podľa § 22 vyhl. uplatnený nárok na 20 % DPH (z uvedených súm odmeny a režijného paušálu.) Súd tak považoval za dôvodnú výšku uplatneného nároku na náhradu škody v celkovej sume 202,18 eur.

43. Hoci žalobca si neuplatňoval aj nárok na náhradu trov konania (odmenu a režijný paušál s DPH) v súvislosti s úkonom právnej služby - nahliadnutie do spisu Okresného úradu Liptovský Mikuláš (žalobcom označený ako „štúdium spisu“) z 24. 11. 2021, ktorý trval od 15.10 hod. do 15.15 hod., a už len preto nebolo podľa § 216 CSP možné priznať žalobcovi náhradu trov konania za tento úkon, bolo potrebné (vzhľadom na ďalší uplatnený úkon právnej služby - ďalšia porada s klientom - „pred prejednaním priestupku“ z 13. 12. 2021) uviesť, že takýto úkon (nahliadnutie do spisu z 24. 11. 2021) súd nepovažoval za žiaden z úkonov právnej služby podľa § 14 ods. 1 až ods. 5 vyhl., a ani za úkon podľa § 14 ods. 8 vyhl. (v tejto súvislosti súd poukazuje tiež na na obdobný právny názor vyjadrený v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 3 Obo 35/2016 z 31. 1. 2017), a preto podľa § 14 ods. 6 vyhl. nemohol priznať žalobcovi uplatnený nárok na náhradu trov konania v súvislosti s úkonom - ďalšia porada s klientom z 13. 12. 2021, keďže súčasťou úkonu prevzatie a príprava zastúpenia z 23. 11. 2021 už bola aj prvá porada s klientom a medzi týmito dvoma poradami s klientom tak vlastne nebol vykonaný žiaden ďalší úkon právnej služby v zmysle vyhlášky, a preto v tejto časti súd žalobu zamietol. Dôvodom na nepriznanie náhrady škody spôsobenej v súvislosti s náhradou trov konania pri tomto úkone právnej služby však bola aj skutočnosť neunesenia dôkazného bremena, keď žalobca vykonanie tohto úkonu nijako nepreukázal a žalovaná jeho vykonanie poprela.

44. Súd podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia priznal žalobcovi z priznanej sumy 202,18 eur aj uplatnený nárok na úroky z omeškania v sadzbe 5 % ročne ako sadzbe, ktorá je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba L. platná ku dňu začatia omeškania (1. 2. 2022), a to za obdobie od 1. 2. 2022 (ako dňa nasledujúceho po dni, ktorý bol vo výzve žalobcu z 20. 1. 2022 uvedený ako dátum dokedy mala žalovaná zaplatiť uplatnenú sumu, ktorej doručenie žalovanej nebolo pre účinné nepopretie podľa § 151 CSP sporné) až do zaplatenia.

45. Porovnajúc výšku žalobou uplatneného nároku vo výške 269,57 eur s príslušenstvom a výškou rozsudkom priznaného nároku vo výške 202,18 eur s príslušenstvom, dospel súd k záveru, že žalobca bol úspešný v rozsahu 75 % (202,18 eur : 269,57 eur), a tým žalovaná v rozsahu 25 %, pričom následne pomerne rozdeliac náhradu trov konania medzi strany sporu podľa § 255 ods. 2 CSP, keď od úspechu žalobcu odpočítal úspech žalovanej (75 % - 25 %), priznal podľa § 262 ods. 1 CSP relatívne úspešnejšiemu žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %, a súčasne podľa § 262 ods. 2 CSP vyslovil, že o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá príslušný súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.